

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 13 lutego 1924 r.

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Art. 1. a) W art. 20 w ustępie 1-szym w wierszu 3-cim skreśla się wyrazy: „ust. 1 i 2”, a w wierszu 6-tym „§§ 1 i 2”.

b) W art. 24 ustęp 1-szy części 1-szej otrzymuje brzmienie następujące:

„Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego nie przysługuje:

1) na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa, względnie Wolnego Miasta Gdańska, bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Skarbu”.

W tymże art. w ustępie 1 w p. 4 po słowach: „lub senatorskiego” dodaje się: „postanowienie to nie ma zastosowania do emerytowanych ministrów, podsekretarzy stanu i profesorów wyższych uczelni”, w punkcie zaś 6 po wyrazie „art. 42” wstawia się „55”.

c) W art. 29 w ustępie 1-szym w wierszu 1-szym skreśla się wyraz „może”, a wstawia się wyraz „powinna”. Punkt c) wykreśla się. Ustęp 2-gi tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „Władza może przenieść funkcjonarjusza państwowego w stan spoczynku bez jego prośby, gdy przekroczył 60 lat życia i uzyskał prawo do pełnego zaopatrzenia emerytalnego. Przepis ten nie stosuje się do sędziów, prokuratorów, profesorów szkół akademickich, jako też do członków kolegium Najwyższej Izby Kontroli, kolegów departamentów Najwyższej Izby Kontroli, prezesów i wiceprezesów izb okręgowych i członków kolegów tychże izb, do których stosuje się odrębne przepisy”.

d) W art. 37 w ustępie 8-ym w wierszu przedostatnim zamiast „art. 22” wstawia się „art. 44”.

e) W art. 44 w wierszu 6 od końca wyrazy od „która wynosi” do końca skreśla się, natomiast wsta-

wia się wyrazy: „w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego uposażenia w służbie czynnej”.

f) W art. 47 w punkcie c) na końcu wstawia się wyrazy: „i ukończył 53 lat życia”.

g) W art. 58 na końcu dodaje się: „przy zachowaniu zasad art. 60”.

h) W art. 73 punkt a) ustępu 1-go otrzymuje brzmienie następujące: „na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa, względnie Wolnego Miasta Gdańska, bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Skarbu”.

i) W art. 81 w ustępie 4-tym w wierszu 1 w miejsce cyfr „1 i 3” wstawia się „3”, w ustępie 5-tym w piątym wierszu od końca w miejsce wyrazów: „po dniu wejścia w życie” wstawia się wyrazy: „licząc od dnia ogłoszenia”.

j) W art. 82 na końcu zamiast kropki wstawia się przecinek i dodaje: „które ustanowi kary dyscyplinarne i tok postępowania”.

Kary te mogą być również stosowane w postępowaniu dyscyplinarnym za czyny, popełnione w czasach rządów zaborczych, a zwrócone przeciw interesom Narodu Polskiego”.

k) Art. 84 otrzymuje brzmienie następujące: „Funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi, jako też pobierający w dniu 1 października 1923 r. zaopatrzenie emerytalne ze Skarbu Państwa emeryci (wdowy i sieroty), którzy byli członkami kas emerytalnych lub innych kas zaopatrzenia, albo opłacali składki emerytalne do kas b. państw zaborczych jeśli udowodnią, że praw, z tego tytułu im przysługujących, nie zrealizowali w b. państwach zaborczych, będą mogli korzystać z uprawnień, wynikających z niniejszej ustawy, jedynie pod warunkiem poprzedniego ustąpienia na rzecz Skarbu Państwa wszelkich praw, przysługujących im z tytułu uczestnictwa w tych kasach, względnie opłacania składek emerytalnych.

Funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym (wdowom i sierotom), którzy w całości lub w części zrealizowali swe prawa do powyższych kas i przeszli do służby państwowej polskiej, dolicza się do wysługi emerytalnej czas służby, za który podjęli składki, pod warunkiem wpłacenia do Skarbu Państwa kwot, pobranych z tych źródeł, wedle kursu, który ustali rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej. W przeciwnym razie lata służby za okres podniesionych składek będą mogły być doliczone do wysługi emerytalnej jedynie jako praca zawodowa (art. 97, względnie 101).

Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu mają analogiczne zastosowanie do wdów i sierot po tych funkcjonariuszach i wojskowych zawodowych b. państw zaborczych, którzy podnieśli swoje osobiste składki emerytalne, lecz pozostawili składki na rachunku żon i dzieci”.

l) W art. 86 w ustępie 1 w wierszu 2 od końca zamiast wyrazów „art. 17 i 19” wstawia się: art. 17, 18 (w odniesieniu do podpułkownika i komandora-porucznika) 19 i 20”; po cyfrze „60” dodaje się „61 ust. 1”, tudzież na końcu tego ustępu wstawia się wyrazy: „przy zastosowaniu art. 83 niniejszej ustawy”.

m) Art. 89 otrzymuje brzmienie następujące: „Postanowienia artykułów 2, 3, 4, 5, 6, 7, 17, ustę-

pów 1 i 3 art. 19, artykułu 20 i ustępu 2 artykułu 22, artykułów 23, 24, 25, 27 i ustępu 1 art. 33, tudzież artykułów 34, 36, 41, 46, 84 i 88 mają analogiczne zastosowanie do emerytowanych funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Art. 60 i ustęp 1 art. 61, artykuły 62, 63, 64, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78 i 80, jak również postanowienia artykułów, wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem przepisów art. 7, 20 i 25, stosują się analogicznie do wdów i sierot po osobach, wymienionych w 1 ustępie”.

n) W art. 90 w wierszu 6 i 5 od końca w miejsce wyrazów: „nie później jednak, niż w 3 miesiące po terminie wejścia w życie niniejszej ustawy” wstawia się wyrazy: „do końca kwietnia 1924 r.”.

o) Art. 97 ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Funkcjonariuszom państwowym (art. 2), którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali w jednym z b. państw zaborczych w służbie samorządowej albo oddawali się pracy zawodowej i którym na zasadzie ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429 do 436) zaliczono do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy czas tej służby lub pracy do dodatku za wysługę lat, dodatku starszeństwa, dodatku za trzechnie, jeśli wykazują, że w czasie tej służby lub pracy zawodowej nabyli kwalifikacje i doświadczenie, uzdalniające ich do obecnie spełnianej służby państwowej, dolicza się do wysługi emerytalnej czas służby samorządowej (nie objętej postanowieniami art. 81 ustęp 1) lub pracy zawodowej w całości lub w części, jednak w ilości, nie przekraczającej lat 20 i nie wyższej od ilości czasu, zaliczonego na zasadzie jednej z ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r., pod warunkiem przesłużenia w Państwie Polskiem co najmniej 5 lat.”

Doliczenie skutecznie właściwą władzą naczelną w porozumieniu z Ministrem Skarbu, oceniając dostarczone dowody o nabyciu wymaganych kwalifikacji i doświadczenia, wedle ich faktycznej wartości i doniosłości, ustalonych w kwalifikacji służbowej. Doliczenie winno być uskutecznione i podane do wiadomości zainteresowanych funkcjonariuszów do końca roku 1924”.

p) Do art. 98 dodaje się drugi ustęp: „W przypadku zwolnienia na podstawie przepisów, wymienionych w tym artykule, funkcjonariusza państwowego, podpadającego pod postanowienia art. 97, dolicza się za każdy rok służby państwowej polskiej, zaliczalnej do wysługi emerytalnej, rok służby samorządowej lub pracy zawodowej, zaliczonej w myśl art. 97”.

q) Art. 101 otrzymuje brzmienie następujące: „Zawodowym wojskowym, którzy wstąpiłi do wojska polskiego najpóźniej po koniec roku 1920, a przed wstąpieniem do wojska polskiego pełnili w jednym z b. państw zaborczych służbę samorządową lub oddawali się pracy zawodowej, dolicza się do wysługi emerytalnej czas tej służby lub pracy na podstawie orzeczenia emerytalnej komisji weryfikacyjnej w całości lub w części, jednak w ilości, nie przekraczającej lat 20, pod warunkiem przesłużenia w wojsku polskiem co najmniej 5 lat, obliczonych według czasu kalendarzowego.

Przepisy, dotyczące składu komisji i jej działalności, ustali rozporządzenie wykonawcze”.

r) W art. 102 w ustępie 1 w wierszu 2 od końca po wyrazie: „art. 17” dodać: „art. 18 i 20”;

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym-każdemu z nich zakresie działania. Równocześnie upoważnia się Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu do ogłoszenia ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem z 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46) ze zmianami, wprowadzonymi niniejszą ustawą.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 1 października 1923 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*